

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สื่อมวลชนมีบทบาทในด้านต่าง ๆ ของการศึกษาไม่แพ้การอื่น ๆ ทุกวันนี้ สื่อมวลชนทั้งประเภทสิ่งพิมพ์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ กำลังเป็นเครื่องมือสำคัญ สำหรับการสอนในชั้นเรียน ในวงการศึกษายอมรับว่า เครื่องมือเหล่านั้นไม่ว่าจะเป็น ภาพถ่าย ภาพเขียน ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ หรืออื่น ๆ ถ้าได้รับการพิจารณา อย่างถูกต้องแล้วจะเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้การสอนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลดีแก่ผู้เรียนอย่างแน่นอน ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และ ญี่ปุ่น ได้ค้นคว้าเพื่อประดิษฐ์สื่อมวลชนแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ ๆ การศึกษาผลที่ได้ จากการใช้เครื่องมือเหล่านี้ในชั้นเรียน ตลอดจนการศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนมา อย่างไม่อาทิเช่น ภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ว่าจะมีต่อพฤติกรรมของเยาวชนอย่างไรบ้าง การค้นคว้าดังกล่าวได้เป็นไปอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ มีสถาบัน องค์กร และ บุคคลต่าง ๆ ที่มีความรู้ ความสามารถ เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก

สำหรับประเทศเรา โดยเหตุที่เป็นประเทศเล็กยังไม่เจริญมั่งคั่งเหมือนประเทศ ที่กล่าวข้างต้น เราจึงยังไม่มี การประดิษฐ์ ค้นคว้า และผลิตสื่อมวลชนอิเล็กทรอนิกส์ ต่าง ๆ ออกใช้เอง การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสื่อมวลชนในด้านอื่น ๆ ในประเทศไทย ได้มีความสนใจเป็นพิเศษอยู่ในขณะนี้คือ อิทธิพลของสื่อมวลชนบางอย่างที่มีต่อพฤติกรรม ของเยาวชนของเรา หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มีอิทธิพลเหนือจิตใจของประชาชน

นายเกษม ศิริสัมพันธ์, "การสื่อสารมวลชน ความหมายและอิทธิพล" การสัมมนา สื่อสารมวลชนครั้งที่ ๑ เรื่อง อิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อมวลชน, หน้า ๖๕ - ๖๖.

ความประพฤติบางอย่างของเราถูกกำหนดชัดเจนจากสิ่งที่เราอ่านจากหนังสือ ฟังจากวิทยุ หรือดูจากโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ จริงอยู่ ความชั่วร้ายร้ายต่าง ๆ ที่มีในสังคมมิได้เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชนแต่เพียงอย่างเดียว แต่สื่อมวลชนก็มีผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมมนุษย์ เป็นแหล่งแนะแนวทางความนิยมและความเคยชินซึ่งจะติดเป็นนิสัยต่อไป อิทธิพลของสื่อมวลชนเป็นแม่พิมพ์หล่อกรอบของวัฒนธรรมมวลชน

คำว่า "การศึกษา" มีความหมายกว้างขวาง มีผู้ให้คำอธิบายไว้ต่าง ๆ กัน ดังเช่นศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี^๒ ได้กล่าวไว้ว่า ตามปกติเมื่อพูดถึงการศึกษาแล้ว เรามักจะเพ่งเล็งเฉพาะการเล่าเรียนทางวิชาการ เช่น การเรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เสียโดยมาก ซึ่งว่าที่จริงแล้ว การเล่าเรียนทางวิชาการเท่านั้นย่อมเป็นแต่เพียงส่วนเดียว เด็กหรือบุตรหลานของเราจำเป็นต้องงอกงามขึ้นในทางอื่น ๆ อีก ไม่ใช่งอกงามแต่เพียงด้านเดียว จึงจะนับได้ว่าเป็นการงอกงามที่แท้จริง ส่วนจอห์น คิว^๓ ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาหมายถึงการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้เจริญงอกงามอย่างเต็มที่ และให้มีชีวิตอย่างสมบูรณ์ตามวัยของเขา อาจกล่าวได้ว่า "การศึกษานั้นมีความหมายกว้าง ไม่ได้หมายเฉพาะแต่เพียงห้องเรียน ครู ลูกศิษย์ และโรงเรียนเท่านั้น แต่หมายรวมถึงความอยากรู้อยากเห็นในเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัว ตลอดจนความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ อันเป็นนิสัยของมนุษย์ทุกรูปทุกนาม"^๔

^๒สาโรช บัวศรี "ความหมายของคำว่า การศึกษา" ศุภนิเทศศึกษา ๔(๔):

สิงหาคม ๒๕๐๕.

^๓Crow, Lester D., Introduction to Education; Fundamental Principles and Modern Practices; p.55, (Citing), Democracy and Education, p.61, by Dewey John.

^๔เกษม ศิริสัมพันธ์ "การสื่อสารมวลชน - ความหมายและอิทธิพล" การสัมมนาสื่อสารมวลชน ครั้งที่ ๑ เรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อมวลชน หน้า ๒๓.

เมื่อพิจารณาความหมายของคำว่า การศึกษากังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าโดยทั่วไปเรามักจะเข้าใจหนักไปในรูปของการศึกษาอย่างมีระเบียบแบบแผน (Formal Education) แต่ความจริงแล้วการศึกษาอาจแปรได้เป็นสองแบบคือ การศึกษาอย่างมีระเบียบแบบแผน (Formal Education) และการศึกษาอย่างไม่มีระเบียบแบบแผน (Informal Education)^๕ ความหมายอย่างแคบ ๆ ของการศึกษา หมายถึงการศึกษาอย่างมีระเบียบแบบแผน โดยมีห้องเรียนหรือสถานศึกษา มีชั้นเรียน มีครู และมีศิษย์ ส่วนความหมายกว้างขวางหมายถึงการศึกษาอย่างไม่มีระเบียบแบบแผน โดยเป็นการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้แก่ชีวิตตลอดไปจนถึงที่สุด^๖

ในปัจจุบันวิชาการต่าง ๆ มีกว้างขวางมาก การที่นิสิตจะศึกษาเล่าเรียนวิชาการต่าง ๆ จากครู อาจารย์ในมหาวิทยาลัยแต่เพียงอย่างเดียวย่อมเป็นการไม่เพียงพอ ยังคงต้องแสวงหาความรู้จากแหล่งอื่น ๆ อีก ซึ่งแหล่งที่นิสิตจะหาความรู้ได้มากและสะดวกก็คือจากสื่อมวลชน อาทิเช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ นิสิตอาจจะได้รับการถ่ายทอดความรู้ทางอ้อมจากสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ อนึ่งสื่อมวลชนต่าง ๆ ทุกวันมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันอย่างใกล้ชิด ให้ประสบการณ์อันเป็นพื้นฐานของความคิดและความเข้าใจ ปลูกฝังทัศนคติและสร้างบุคลิกภาพ ทั้งนี้ย่อมขึ้นกับผู้ให้และผู้รับ เนื่องจากนิสิตระดับมหาวิทยาลัยซึ่งถือว่าเป็นปัญญาชนและเป็นมันสมองของชาติ ก่าดังเจริญเคิบ โคเป็นผู้ใหญ่ และเตรียมพร้อมที่จะรับผิดชอบต่อไปในอนาคต มีความคิดรู้จักใช้เหตุผล ได้ดีกว่ากลุ่มชนอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงใคร่ที่จะทราบความคิดเห็นจากนิสิตเหล่านี้ ในอันที่จะใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา เพื่อจะได้นำผลมาวิเคราะห์หาผลดีเสนอแก่ครู อาจารย์ และผู้ที่มีส่วนร่วมในวงการสื่อมวลชนต่าง ๆ ในอันที่จะปรับปรุงรายการหรือเนื้อหาให้เหมาะสม

^๕ Broudy, Harry S, (Editor), Building a Philosophy of Education, p.p. 6 - 7.

^๖ คณะอาจารย์วิทยาสาร "คุณและโทษของสื่อสารมวลชน" วิทยาสาร ๕๖: ๔๖-๕๗, ๒๒ ตุลาคม ๒๕๐๔.

และที่ยิ่งขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนิสิต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑. เพื่อทราบว่านิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนแต่ละชนิดในค่านานการศึกษาเป็นเชิงนิมิต (Positive) หรือเชิงนิเสธ (Negative)

๒. เพื่อทราบความสนใจของนิสิต ที่มีต่อสื่อมวลชน แต่ละชนิด

๓. เพื่อทราบความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย ของการใช้สื่อมวลชน เป็นประจำ

๔. เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อมวลชน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ของนิสิตจุฬาลงกรณ์

๕. เพื่อเสนอแนะโครงการส่งเสริมการใช้สื่อมวลชน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ของนิสิต

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้เขียนจะทำการวิจัยความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรปริญญาตรีทั้งชายและหญิง ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการสุ่มจำนวนประชากร ๕ % จากจำนวนนิสิตแต่ละ คณะที่ผู้เขียนเลือกทำการวิจัยมีดังนี้คือ

๑. คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	๕๑	คน
๒. คณะวิทยาศาสตร์	จำนวน	๕๔	คน
๓. คณะอักษรศาสตร์	จำนวน	๕๕	คน
๔. คณะครุศาสตร์	จำนวน	๕๒	คน
๕. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	จำนวน	๕๕	คน
๖. คณะรัฐศาสตร์	จำนวน	๕๖	คน
๗. คณะแพทยศาสตร์	จำนวน	๒๗	คน

๘. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	จำนวน	๒๒	คน
๙. คณะเศรษฐศาสตร์	จำนวน	๑๗	คน
๑๐. คณะสัตวแพทยศาสตร์	จำนวน	๕	คน
๑๑. คณะนิเทศศาสตร์	จำนวน	๒๔	คน

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา" นี้ อาจ เกิดความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย และทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปจากสาเหตุต่อไปนี้คือ

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ได้รวบรวมข้อมูลที่เป็นคำตอบจากแบบสอบถามเท่านั้น มิได้ใช้เทคนิคในการรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เข้าช่วย อาจทำให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการวิจัยไม่เพียงพอ

๒. พื้นความรู้และภูมิหลังของนิสิตแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมและลักษณะสังคมที่ตนอยู่

๓. สถานะทางเศรษฐกิจของนิสิตต่างกัน นิสิตที่มีสถานะทางเศรษฐกิจดีจะมีประสบการณ์ในการใช้สื่อมวลชนมากกว่าเด็กที่มาจากแหล่งยากจน

๔. นิสิตอาจจะมีทัศนคติที่ดีและไม่ดีต่อสื่อมวลชน ทำให้ยึดมั่นในความคิดนั้น

๕. ความสนใจในการใช้สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ของนิสิตมีความแตกต่างกัน

๖. แบบสอบถามได้รับคืนมาไม่ครบ และที่ได้รับคืนมาก็มีนิสิตบางคนตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกข้อ

คำจำกัดความ

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา"

ความนึกเห็น	หมายถึง ความนึกเห็นของนิสิตที่มีต่อสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ทั้งในลักษณะนิมาน (Positive) คือ พอใจ สนใจ และ นิยมชมชอบ และในลักษณะนิเสธ (Negative) คือ ไม่พอใจ และไม่สนใจ
สื่อมวลชน	หมายถึง สิ่งชักนำทำให้คนทั้งหลายนึกต่อรู้จักถึงกัน ในที่นี้คือ สื่อประเภท วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ที่ฉายตามโรงภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร
วิทยุ	หมายถึง รายการวิทยุ เครื่องรับวิทยุ ซึ่งอาจรับได้ทั้งคลื่นสั้นและคลื่นยาว รับภายในประเทศหรือรับภายนอกประเทศ เอ.เอ็ม (Amplitude Modulation) หรือระบบ เอฟ.เอ็ม (Frequency Modulation) ก็ได้ ซึ่งรับรายการที่ถ่ายทอดจากเครื่องส่งวิทยุ
โทรทัศน์	หมายถึง รายการโทรทัศน์ เครื่องรับโทรทัศน์ทั้งระบบขาวดำ และระบบสี ซึ่งรับรายการที่ถ่ายทอดมาจากเครื่องส่งโทรทัศน์ แต่ไม่รวมถึงวงจรปิด (Closed Circuit Television)
ภาพยนตร์	หมายถึง ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อการค้า สำหรับฉายตามโรงภาพยนตร์และตามงานรื่นเริงทั่วไป ไม่รวมถึงภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อทัศนอุปกรณ์ในห้องเรียน ^๗ และ ภาพยนตร์บันทึกเทปทางโทรทัศน์
หนังสือพิมพ์	หมายถึง หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

^๗Valenti, Jack, "School and Film: "The Exciting Revolution", The Bulletin of the National Association of Secondary School Principals, 52 (328) : 44, May 1968.

นิตยสาร	หมายถึง หนังสือที่อาจออกเป็นรายสัปดาห์ รายบimester รายเดือน เป็นต้น
การศึกษา	หมายถึง การเล่าเรียนทางวิชาการ ตลอดจนถึงการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ใหม่ ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ในปัจจุบันวิชาการต่าง ๆ มีกว้างขวางมาก นิสิตจะเรียนทุกสิ่งโดยตรงจากห้องเรียนย่อมทำได้ยาก แต่จะได้รับการถ่ายทอดความรู้ทางอ้อมจากสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่ สื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันอย่างใกล้ชิด ให้ประสบการณ์อันเป็นพื้นฐานของความคิด ความเข้าใจ ปลูกฝังทัศนคติและสร้างบุคลิกภาพ เนื่องจากสื่อมวลชนมีความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้า และคาดว่าวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะมีประโยชน์อย่างยิ่งแก่อจารย์ นิสิต ตลอดจนถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการสื่อมวลชนดังต่อไปนี้

๑. เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นของนิสิต เกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนว่านิสิตได้ใช้สื่อมวลชนช่วยในการศึกษามากน้อยเพียงใด

๒. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการสื่อมวลชน จะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขรายการหรือเนื้อหาของสื่อมวลชนให้เหมาะสม และดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

๓. เพื่ออาจารย์จะได้พิจารณาแนะนำให้นิสิตเลือกใช้สื่อมวลชนอย่างถูกต้อง และเกิดประโยชน์มากที่สุดในการศึกษาหาความรู้

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยของต่างประเทศ

ทิชเนอร์ ได้ศึกษาเรื่อง การสื่อสารและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของ
ผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา โดยมีความมุ่งหมายดังนี้

๑. เพื่อวิเคราะห์การแพร่กระจายของความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปยัง
พลเมืองผู้ใหญ่ของสหรัฐอเมริกา

๒. เพื่อทราบถึงประเภทของสื่อมวลชนที่สามารถถ่ายทอดความรู้
ทางวิทยาศาสตร์ได้ดีที่สุด

๓. เพื่อทราบทัศนคติของผู้รับที่มีต่อความรู้ทางวิทยาศาสตร์นั้น
ผลที่ได้จากการวิจัยมีดังนี้

๑. เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ในสื่อมวลชนพวกสิ่งตีพิมพ์มีส่วนสัมพันธ์
โดยตรงกับการศึกษา เพศ ฐานะทางอาชีพ และลักษณะอื่น ๆ ในการดำรงชีวิตของ
คนอเมริกัน

๒. ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีแนวโน้มสูงขึ้น ในระหว่างบุคคลที่มีการ
ศึกษาสูง และในผู้ชายมีแนวโน้มสูงกว่าผู้หญิง นอกจากนี้ความรู้เกี่ยวกับการแพทย์ ผู้หญิง
มีแนวโน้มที่มีความรู้มากกว่าผู้ชาย

๓. ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับฐานะ
ทางอาชีพบางอย่างของคนและมีแนวโน้มสูงขึ้นในท้องถิ่นทางภาคใต้ที่อยู่ห่างออกไป

๔. ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ
การศึกษาและอาชีพของพลเมือง

Tichenor, Phillip James, "Communication and Knowledge of Science in the Adult Population in the United States," Dissertation Abstracts 26(3) : 1628, September, 1965.

๕. ในระหว่างบุคคลชั้นปริญญา ความแตกต่างกันในด้านความรู้ทางวิทยาศาสตร์จะมีมากขึ้น

๖. ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนที่เสนอเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ คนในทุกระดับการศึกษาที่มีความเชื่อมั่นในความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่พิมพ์ลงในนิตยสารมากกว่าที่แพร่ไปโดยสื่อมวลชนชนิดอื่น แต่มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ในความรู้ทางวิทยาศาสตร์ระหว่างผู้ที่มีความเชื่อมั่นในหนังสือพิมพ์ และมีความเชื่อมั่นในโทรทัศน์ ส่วนผู้ที่มีความเชื่อมั่นในวิทยุจะได้รับความรู้ทางวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด

๗. ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่มีทัศนคติในทางเห็นพ้องในเรื่องวิทยาศาสตร์ มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำ

ไลเนส ได้ศึกษาสิ่งที่เด็กชายและหญิงชอบในหนังสือพิมพ์ เพื่อศึกษาว่า เด็กชายและเด็กหญิงชอบเนื้อหาประเภทใดในสิ่งพิมพ์ โดยศึกษากับเด็กระดับชั้น ๓, ๕, ๗, ๙ และ ๑๑ ใน Des Moines รัฐไอโอวา ปรากฏผลสรุปได้ดังนี้

- ๑. นักเรียนชั้น ๓ อ่านหนังสือพิมพ์ถึงร้อยละ ๔๕
- ๒. นักเรียนชั้นอื่น ๆ อ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ ๙๗ - ๙๙
- ๓. เรื่องในหนังสือที่เด็กผู้ชายชอบมากที่สุด มีสามเรื่องด้วยกันคือ

ข่าวกีฬา ข่าวอาชญากรรมและข่าวอุบัติเหตุเนื่องจากรถยนต์

๔. เรื่องในหนังสือพิมพ์ที่เด็กผู้หญิงชอบมากที่สุดคือ ข่าวดารา ข่าวกีฬา และข่าวท้องถิ่น

๕. สิ่ง que เด็กชอบมากที่สุดในหนังสือพิมพ์ คือ การ์ตูน กีฬาและข่าวภาพยนตร์ ข่าววิทยุ

๖. สิ่ง que เด็กสนใจน้อยที่สุดในหนังสือพิมพ์ ได้แก่บทบรรณาธิการ

^๕Lynes, Paul I., "What Boys and Girls Like in the Newspaper," Editor and Publisher, LXXXIII, November 1950, p.18.

งานสังคมสงเคราะห์ . คอลัมน์ประจำ การวิจารณ์หนังสือและอื่น ๆ

บาลอห์^{๑๐} ได้สำรวจนิสัยการดูโทรทัศน์ของเด็กชายในโรงเรียนมัธยม
ในมลรัฐโอไฮโอ โดยมีจุดประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่กำหนดเพื่อการศึกษา
การพักผ่อน และการดูโทรทัศน์

๒. เพื่อสำรวจผลที่ได้จากโทรทัศน์ในชั้นการศึกษา

๓. เพื่อสำรวจอิทธิพลของปีคามารคาที่มีต่อการดูโทรทัศน์ และการ
เลือกรายการโทรทัศน์

เขาคำเนินการโดยใช้แบบสอบถามแจกไปยังกลุ่มตัวอย่าง ๑๐๓ คน มีนักเรียนชั้น ๑๐,
๑๑, ๑๒ เป็นตัวแทนของทุกระดับสังคมและเศรษฐกิจ จากการวิจัยปรากฏผลดังนี้

๑. โดยเฉลี่ยนักเรียนชั้น ๑๐ ดูโทรทัศน์ประมาณสี่ปาคาห์ละ ๒๐ ชั่วโมง
นักเรียนชั้น ๑๑ ดูโทรทัศน์ประมาณสี่ปาคาห์ละ ๑๕.๕๐ ชั่วโมง นักเรียนชั้น ๑๒ ดูโทรทัศน์
ประมาณสี่ปาคาห์ละ ๑๕.๑๐ ชั่วโมง

๒. นักเรียนทั้ง ๓ ระดับ ใช้เวลาในวันเสาร์-อาทิตย์ ดูโทรทัศน์
มากกว่าวันอื่น ๆ

๓. จากการเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการดูโทรทัศน์ เวลาที่ใช้ใน
การศึกษาและเวลาที่ใช้พักผ่อน ปรากฏว่าในหนึ่งสัปดาห์ นักเรียนทั้ง ๓ ชั้น ใช้เวลา
สำหรับกิจกรรมทั้ง ๓ ด้าน พอ ๆ กัน

๔. นักเรียนมากกว่าร้อยละ ๕๐ เล็กน้อย ให้คำตอบว่าโทรทัศน์ช่วย
ทำให้โคคะแนนในการเรียนดีขึ้น

๕. ในข้อคำถามที่ว่าเขาศึกษาและเลือกรายการโทรทัศน์พร้อมกันหรือไม่

^{๑๐}Balogh, Joseph K. "Television-Viewing Habit of High-School Boy" Educational Research Bulletin 37(3) : 60-71, March 11, 1959.

นั้น นักเรียนร้อยละ ๓๐ ตอบว่า ชอบทำงานโดยไม่เปิดเครื่องรับโทรทัศน์มากกว่า

๖. บิกามารทาส่วนใหญ่ต้องการให้เด็กของคนทำงานบ้านเสร็จก่อน แล้วจึงดูโทรทัศน์

๗. บิกามารทาส่วนจะเป็นผู้ควบคุมรายการที่เด็กสมควรดู และจำนวนเวลาที่เด็กใช้ดูโทรทัศน์และรายการที่ผู้ปกครองห้ามดูอย่างจริงจังก็คือรายการฆาตกรรม

โธมัส^{๑๑} ทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบการสอนแบบเก่ากับการสอนทางโทรทัศน์ ผลปรากฏว่าการสอนทางโทรทัศน์ยังเกิดผลดีในวิชาวิทยาศาสตร์ การสอนแบบเก่าจะได้ผลดีในวิชาภาษาอังกฤษ การพูด และการใช้สื่อความหมาย เด็กที่ฉลาดจะชอบการสอนแบบเก่า เพราะได้ความรู้แจ่มแจ้ง ส่วนเด็กที่เรียนระดับปานกลางและเด็กอ่อนชอบการสอนทางโทรทัศน์

องค์การยูเนสโก^{๑๒} ได้ทำการสำรวจภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ และภาพยนตร์สารคดี จากต่างประเทศที่ส่งเข้ามาในประเทศไทย ปี ๒๕๐๓ ปรากฏว่าเป็นภาพยนตร์จากสหรัฐอเมริกา ร้อยละ ๔๕ จากสหราชอาณาจักร ร้อยละ ๕ จากสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) ร้อยละ ๔ จากญี่ปุ่น ร้อยละ ๓ จากมลายา ร้อยละ ๕ จากอินเดีย ร้อยละ ๔ จากอิตาลี ร้อยละ ๒ ส่วนที่เหลือจากฝรั่งเศส ฟิลิปปีนส์ และสหพันธรัฐเยอรมัน

ปี ๒๕๐๗ องค์การยูเนสโก ได้สำรวจปริมาณสื่อมวลชน และจำนวนผู้รับบริการจากสื่อมวลชนดังนี้คือ

^{๑๑}Presly D. Homes, Jr. "Television" A.V. Communication Review (July - August, 1960), p.543.

^{๑๒}UNESCO, World Communication: Press Radio Television Film, UNESCO, The Natherlands, 1964.

	ประชากร	ผู้ไม่รู้หนังสือ	
	๒๒,๒๕๘,๐๐๐	๓๒ % (ปี ๒๕๐๓)	
หนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์ประจำวัน	จำนวนหมุนเวียนทั้งหมด	๑ ฉบับ/๑๐๐ คน
	๒๗ ฉบับ	๒๘๖,๐๐๐	๑.๔
สิ่งพิมพ์ใหม่	การผลิต	จำนวนการผลิต	การใช้/คน
	-	๑๗,๕๐๐	๐.๗
	เมตริกตันต่อปี	เมตริกตันต่อปี	กิโลกรัม/ปี
วิทยุ	สถานีส่ง	ผู้รับ	ผู้รับ/๑๐๐ คน
	๒๐	๑๖๓,๐๐๐	๐.๖
โทรทัศน์	สถานีส่ง	ผู้รับ	ผู้รับ/๑๐๐ คน
	๒	๑๖๐,๐๐๐	๐.๖
ภาพยนตร์	โรงภาพยนตร์	ความจุเก้าอี้ที่นั่ง	ที่นั่ง/๑๐๐ คน
	๒๓๐ (ทั้ง ๓๕ และ ๑๖ ม.ม.)	๑๓๘,๐๐๐	๐.๕

สปาร์ค^{๑๓} ได้ศึกษาการเลือกใช้สื่อมวลชนของนิสิตปริญญาโทในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ประเทศอินเดีย โดยส่งแบบสอบถามให้แก่นิสิตปริญญาโท ๒๕๐ คน ผลปรากฏว่า แหล่งให้ข่าวสารความรู้ที่สำคัญแก่นิสิตคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ภาคภาษาอังกฤษ หนังสือพิมพ์อื่น ๆ นิตยสาร ภาพยนตร์ จดสาร หนังสือ หอสมุด และกิจกรรมพิเศษในมหาวิทยาลัย

แคมป์^{๑๔} สำรวจการใช้หนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำของนักเรียน ๔,

^{๑๓}Spark, Kenneth Roger, "A Study of Mass Media Particularly Radio-By Selected Students at Delhi University in India" Dissertation Abstracts 26(2) 1018 August 1965.

^{๑๔}Camp, Albert, "A Survey of Current Practices in the Regular Use of the Daily Newspaper in Grade Four, Five and Six of School Districts in Pennsylvania", Dissertation Abstracts, 26(3): 1420, September 1965.

๕, และ ๖ โรงเรียนประจำตำบลในเขตรัฐเพนซิลวาเนีย โดยใช้วิธีการสอบถามจากครูประจำชั้น ๔ จำนวน ๓๔ คน ครูประจำชั้น ๕ จำนวน ๓๕ คน ครูประจำชั้น ๖ จำนวน ๓๒ คน และครูพิเศษที่สอนชั้นทั้ง ๓ จำนวน ๓ คน ผลปรากฏว่า

๑. มีการยอมรับว่าหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กชั้นประถม และการใช้หนังสือพิมพ์เป็นประจำนั้น ส่วนใหญ่ครูประจำชั้นเป็นผู้ตัดสินใจเห็นชอบ

๒. ครูมีความเห็นยอมรับว่า หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือที่สำคัญของการสื่อสารในสังคม และเป็นอุปกรณ์ที่สามารถใช้ในการสอนได้ทุกวิชา จึงควรให้นักเรียนได้รู้จักวิเคราะห์การใช้ตัวอย่างรอบคอบ โดยการแนะนำของครู

๓. เด็กชั้นประถมมีความสนใจหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับสูง เด็กใช้หนังสือพิมพ์เป็นอุปกรณ์การเรียนของตน และหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งช่วยเพิ่มทักษะต่าง ๆ ในห้องเรียน

การวิจัยของในประเทศ

นิภา กอศิริ^{๑๕} ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "อิทธิพลโทรทัศน์ต่อการศึกษา" โดยมีความมุ่งหมายในการศึกษาอิทธิพลของโทรทัศน์และความสนใจของเด็กวัยรุ่นต่อการโทรทัศน์ในประเทศไทย การวิจัยนี้ใช้วิธีออกแบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ม. ๔ - ม. ๖) จังหวัดพระนครและธนบุรี จำนวน ๖ โรงเรียน แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ๘๐๐ ฉบับ เป็นคำตอบของนักเรียนชาย ๒๕๐ คน และนักเรียนหญิง ๑๕๐ คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีโอกาสและอิสระในการชมรายการโทรทัศน์มาก แต่ผู้ปกครองก็สนับสนุนให้ชมรายการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ทักษะคตินักเรียนในการชมโทรทัศน์เนื่องมาจากความอยากรู้อยากเห็น รายการที่สนใจมากที่สุด

^{๑๕}นิภา กอศิริ, "อิทธิพลโทรทัศน์ต่อการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๒).

คือ กีฬาและชาว นักเรียนได้เสนอให้มีรายการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและ
สารคดีเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

กฤษณา สยาม เนตร^{๑๖} ได้ศึกษาอิทธิพลของ ภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กวัยรุ่น
และได้ผลสรุปดังนี้

๑. ประเภทของภาพยนตร์ที่เด็กวัยรุ่นชายชอบมากที่สุดคือ ภาพยนตร์
สืบสวน ผจญภัย ส่วนภาพยนตร์ที่เด็กวัยรุ่นหญิงชอบคือ ภาพยนตร์ชีวิต และภาพยนตร์เพลง

๒. ความถี่ในการดูภาพยนตร์ เด็กวัยรุ่นดูเดือนละครั้งมากที่สุด

๓. ภาพยนตร์ที่เด็กชอบมากที่สุด คือภาพยนตร์จากสหรัฐอเมริกาและ
ชอบดูภาพยนตร์ต่างประเทศมากกว่าภาพยนตร์ไทย

๔. เด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงชอบดูภาพยนตร์วันเสาร์และอาทิตย์

๕. เด็กชายชอบดูภาพยนตร์กับ เพื่อนเพศเดียวกัน และเด็กหญิงชอบ

ดูกับญาติพี่น้อง

๖. ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการดูภาพยนตร์เป็นอย่างดี

๗. อุปสรรคในการดูภาพยนตร์ของเด็กคือ ผู้ปกครองไม่ใคร่อนุญาต

๘. อิทธิพลของภาพยนตร์คือ ทำให้เด็กวัยรุ่นเลียนแบบการแต่งกาย
มากที่สุด เหตุผลเพราะชอบและทำให้เป็นคนทันสมัย

๙. ค่าใช้จ่ายในการดูภาพยนตร์ เด็กได้จากค่าใช้จ่ายส่วนตัว

^{๑๖} กฤษณา สยาม เนตร "อิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กวัยรุ่น" (วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย;
๒๕๐๓), ๖๑ หน้า.

กองเผยแพร่การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ^{๑๓} ได้ทำการสำรวจอิทธิพลของภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ต่อเยาวชนไทยระดับอายุต่างกันในการชมภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังบิดามารดาและผู้ปกครองของเยาวชนที่มีอายุระดับต่างกัน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีทั้งข้าราชการ ครู พ่อค้า ประชาชน และอื่น ๆ

ผลปรากฏว่า เยาวชนที่มีอายุ ๑๐ - ๒๑ ปี นอกจากอายุ ๑๔ - ๑๗ ปี ชมภาพยนตร์เฉลี่ยเกือบละ ๕ ครั้ง เยาวชนอายุตั้งแต่ ๕ ปี ลงไปชมรายการโทรทัศน์อย่างน้อยครั้งละ ๑ ชั่วโมง เยาวชนอายุ ๑๐ - ๒๑ ปี ชมรายการโทรทัศน์ครั้งละ ๓ ชั่วโมง ภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเยาวชน โดยเฉพาะอายุ ๑๐ - ๑๓ เพราะทำให้เยาวชนนิยมและประพฤติตามอย่างคาราแสดง ความสนใจ เยาวชนอายุ ๖ - ๙ ปี สนใจภาพยนตร์การ์ตูน เยาวชนอายุ ๑๐ - ๑๓ มี สนใจภาพยนตร์การ์ตูนและตลกขบขัน เยาวชนอายุ ๑๔ - ๑๗ ปี ไม่สนใจภาพยนตร์โทรทัศน์ประเภทใดเป็นพิเศษ เยาวชนอายุ ๑๔ - ๒๑ ปี สนใจภาพยนตร์โทรทัศน์ประเภทข่าวและสารคดี ผู้ปกครองสนับสนุนให้ชมภาพยนตร์ประเภทประวัติศาสตร์ ขาว สารคดี และการ์ตูนมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีความเชื่อว่าเยาวชนใช้เวลาชมภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์มากกว่าที่จะทำการบ้าน

วัฒนา มงคลประสิทธิ์^{๑๔} ทำการวิจัย "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗" โดยมีความมุ่งหมาย

^{๑๓} กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อิทธิพลของภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ต่อเยาวชนไทย กองเผยแพร่การศึกษา, ๒๕๐๔.

^{๑๔} วัฒนา มงคลประสิทธิ์ "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๗).

ที่จะศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อนักเรียนในทางวิทยาศาสตร์และเพื่อทราบทัศนคติของนักเรียนและคุณภาพของสื่อมวลชน ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามและทำการสัมภาษณ์โดยเลือกนักเรียนจำนวน ๕๐ คน จากโรงเรียนสาธิตประถม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจำนวน ๑๒๐ คน จากโรงเรียนวัดธาตุทอง รวมประชากรที่ใช้ ๒๐๐ คน

ผลการวิจัยมีดังนี้คือ

๑. เกี่ยวกับการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร นักเรียนชายหญิงรับหนังสือพิมพ์เป็นประจำและเป็นครั้งคราว มีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนมากสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ แม้จะไม่มีอ่านก็จะหาอ่านจากห้องสมุดโรงเรียน เพื่อนบ้านใกล้เคียงและห้องสมุดประชาชน นักเรียนชายสนใจอ่านข่าวเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับแรก และสูงสุด นักเรียนหญิงสนใจอ่านความรู้เบ็ดเตล็ดเป็นอันดับแรก และอ่านข่าวเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เป็นอันดับรอง นักเรียนทั้งสองเพศได้รับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่เหมือนกัน ซึ่งมีส่วนช่วยต่อยอดเรียนวิทยาศาสตร์ได้ปานกลาง เป็นอันดับแรก และช่วยต่อยอดเรียนได้มากเป็นอันดับรอง

๒. เกี่ยวกับการอ่านหนังสืออ่านเล่น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนมากชอบอ่านเอง ที่ไม่มีจะขอยืมจากเพื่อนใกล้เคียง และห้องสมุด นักเรียนชายหญิงสนใจอ่านประเภทเรื่องคล้ายคลึงกัน เรียงตามลำดับมากไปหาน้อยคือ การผจญภัย สืบสวน ฆาตกรรม นักเรียนชายได้รับความรู้ทางชีววิทยามากที่สุด นักเรียนหญิงได้รับความรู้ทางแพทย์มากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นใกล้เคียงกัน คือ มีส่วนช่วยต่อยอดเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ไม่มากนัก ผู้ปกครองเอาใจใส่และสนับสนุนการเลือกประเภทหนังสืออ่านเล่นของนักเรียนหญิงมากกว่าชาย

๓. เกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูน นักเรียนชายหญิงชอบอ่านเอง ความสนใจต่อการอ่านและเรื่องที่น่าสนใจมีจำนวนใกล้เคียงกัน นักเรียนชายสนใจเกี่ยวกับการผจญภัยวิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจเกี่ยวกับนิทาน วิทยาศาสตร์ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนชายได้รับมากคือ ชีววิทยา เกษตร นักเรียนหญิงได้รับความรู้มากทางเครื่อง-ยนต์รถกลไก นักเรียนชายหญิงคิดเห็นว่า ความรู้ทางวิทยาศาสตร์จากการอ่านหนังสือการ์ตูน

มีส่วนช่วยตอบทเรียนปานกลาง ผู้ปกครองเอาใจใส่ต่อการอ่านของนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

๔. เกี่ยวกับการฟังรายการวิทยุ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเครื่องรับวิทยุกันมาก และส่วนใหญ่ฟังวิทยุที่บ้านตนเอง ที่ไม่มีจะฟังตามบ้านเพื่อนใกล้เคียง นักเรียนชายและหญิงฟังรายการเฉพาะที่ตนสนใจมากที่สุด นักเรียนชายสนใจฟังสารคดีน่ารู้ นักเรียนหญิงสนใจรายการทนายปัญหา ทั้งสองเพศมีทัศนคติต่อการฟังวิทยุคล้ายกันคือ ได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ทำให้ได้รับความรู้รอบตัวกว้างขวาง อยากดูอยากเห็นมากขึ้น และทำให้รักที่จะค้นคว้าหนังสือวิทยาศาสตร์ อ่านมากขึ้นกว่าที่ฟังมา รายการทางวิทยาศาสตร์มีส่วนช่วยให้การเรียนวิทยาศาสตร์ดีขึ้น ผู้ปกครองเอาใจใส่แนะนำการฟังวิทยุของนักเรียนชายและหญิงปานกลาง

๕. เกี่ยวกับการชมรายการโทรทัศน์ นักเรียนชายและหญิงมีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้านพอสมควร รายการโทรทัศน์ที่นักเรียนสนใจคือ ภาพยนตร์เรื่องต่าง ๆ นักเรียนชายสนใจภาพยนตร์การ์ตูนและข่าวทั่วโลก นักเรียนหญิงสนใจภาพยนตร์การ์ตูนและสารคดีน่ารู้ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนชายได้รับสูงสุดคือ เครื่องยนต์รถไถ นักเรียนหญิงได้รับสูงสุดคือทางแพทย์ นักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นคล้ายกันคือการชมโทรทัศน์ทำให้ได้รับความรู้รอบตัว ความรู้ทางวิทยาศาสตร์กว้างขวาง ได้เห็นและรู้จักอุปกรณ์ต่างวิทยาศาสตร์มากขึ้น ความรู้ทางวิทยาศาสตร์จากการชมโทรทัศน์มีส่วนช่วยตอบทเรียนวิทยาศาสตร์ได้บ้าง ผู้ปกครองเอาใจใส่ต่อการชมโทรทัศน์ของนักเรียนชายและหญิงทัดเทียมกัน

๖. เกี่ยวกับการชมภาพยนตร์ นักเรียนชายสนใจภาพยนตร์บู๊ โลกใต้น้ำตื่นเต้นมากที่สุด นักเรียนหญิงสนใจภาพยนตร์สืบสวนมากที่สุด นักเรียนชายและหญิงสนใจและนิยมภาพยนตร์ที่ผลิตจากสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับแรก และประเทศไทยเป็นอันดับสองจากการชมภาพยนตร์ นักเรียนชายได้รับความรู้ประเภทเครื่องยนต์รถไถมาก นักเรียนหญิงได้รับความรู้ทางแพทย์มากที่สุด เพศมีความคิดเห็นว่า ความรู้ที่ได้จากภาพยนตร์มีส่วนช่วยตอบทเรียนวิทยาศาสตร์ ผู้ปกครองเอาใจใส่แนะนำการชมภาพยนตร์แก่นักเรียนชาย

หญิงใกล้เคียงกัน

อารี วงศ์เกษ^{๑๘} ได้สำรวจความสนใจและความคิดเห็นของนิสิต
ครูศาสตร์เกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ในประเทศไทย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา
ได้ผลสรุปว่า

๑. รายการโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนมาก ได้แก่รายการ
สารคดีต่าง ๆ ข่าวและการวิเคราะห์ข่าวและกีฬา

๒. โทรทัศน์ช่วยในการพักผ่อนและช่วยเสริมสร้างความรู้

ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์^{๒๐} ทำการวิจัย "อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์
ต่อพฤติกรรมวัยรุ่น" โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสำรวจความสนใจของนักเรียนชายหญิง
ระดับวัยรุ่นในการชมโทรทัศน์ และเพื่อเรียนรู้ขอบเขตอิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อ
พฤติกรรมของ เด็กวัยรุ่นซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ ๑ - ๕ โรงเรียนต่าง ๆ จำนวน ๘ โรงเรียน ในพระนครและธนบุรี แบบ
สอบถามที่ส่งไปยังนักเรียนได้รับกลับคืน ๔๓๔ ฉบับ ส่วนที่ส่งไปยังผู้ปกครองได้รับกลับคืน
๘๒๙ ฉบับ ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑. เด็กวัยรุ่นส่วนมากใช้เวลาชมรายการโทรทัศน์เฉลี่ยสัปดาห์ละ
๑๓ ชั่วโมง ๕๐.๘ นาที

๒. เด็กวัยรุ่นชายสนใจภาพยนตร์สงครามและจารกรรมมากที่สุด

^{๑๘}อารี วงศ์เกษ "การสำรวจความสนใจและความคิดเห็นของนิสิตครูศาสตร์
เกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ในประเทศไทย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา" (วิทยานิพนธ์
คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๓), ๕๘ หน้า.

^{๒๐}ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์ "อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมวัยรุ่น"
(วิทยานิพนธ์ครูศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔).

เด็กวัยรุ่นหญิงสนใจภาพยนตร์วิทยาศาสตร์กว่าหน้ามากที่สุด

๓. อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์มีทั้งผลดีและผลเสีย ผลดีให้ความรู้แก่นักเรียนมาก และช่วยในการสังคมนิยมเพื่อให้ดีขึ้น ผลเสีย นักเรียนจำนวนหนึ่งนิยมการเลียนแบบคาราและเห็นว่าการชกต่อยฆ่ากันเป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ยังมีผลต่อจิตใจและสุขภาพ คือ นักเรียนได้รับความหวาดเสียวตื่นเต้นมากเกินไปจนนอนไม่หลับ

สุภา ชำรงโชติ^{๒๑} ได้ทำการศึกษา "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการรับรู้ทางสังคมศึกษาและทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อสื่อมวลชน และเป็นแนวทางในการเสนอแนะ **ปรับปรุงส่งเสริมการสอนวิชาสังคมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น** ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนทางวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ที่นักเรียนได้รับ จำนวน ๘๗ คำถาม ประชากรที่ใช้สุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ๕ โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย ๒๐๗ คน นักเรียนหญิง ๒๐๕ คน ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์

ผลการวิจัยมีดังนี้คือ

๑. นักเรียนชายหญิงได้รับอิทธิพลจากวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์และหนังสือพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมากพอควร

๒. นักเรียนชายหญิงส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อมวลชนทั้ง ๔ ประเภท คือ เห็นว่าทำให้ได้รับความรู้และความเพลิดเพลิน

๓. นักเรียนชายหญิงส่วนมากได้รับอิทธิพลทางด้านการบันเทิงมากที่สุด อันดับรองลงมาคือการศึกษา

^{๒๑}สุภา ชำรงโชติ "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชา โสภศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘).

๔. อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการเรียนสังคมศึกษา นักเรียนชายหญิง เห็นว่าทำให้ผลการเรียนดีขึ้นปานกลาง

๕. ความรู้ในค่านิยมสังคมที่นักเรียนได้รับจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ นักเรียนหญิง เห็นว่าได้รับความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มของสังคมมากที่สุด

๖. ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนมากให้คำแนะนำแก่บุตรธิดาในการดู การฟัง และการอ่านจากสื่อมวลชนทั้ง ๔ ประเภทมากพอสมควร และผู้ปกครองของ นักเรียนหญิงแนะนำมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนชาย

จุดเริ่มต้น กิตติเวช^{๒๒} ได้ศึกษาความสนใจและทัศนคติของ เยาวชน โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวัน โดยวิธีสุ่ม ตัวอย่าง ๒๐๖ คน ปรากฏผลว่า

๑. เยาวชนส่วนใหญ่ยังมีความสนใจต่อการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันน้อย มาก เพียงร้อยละ ๔๖.๓๓

๒. เยาวชนที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันมีทัศนคติต่อหนังสือพิมพ์รายวันว่า ทำให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย

๓. เพศ วัย ชั้นเรียน โรงเรียน และระดับฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ของครอบครัว มีอิทธิพลต่อความสนใจและทัศนคติของ เยาวชนที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวัน เพียงเล็กน้อย

^{๒๒}จุดเริ่มต้น กิตติเวช "การศึกษาความสนใจและทัศนคติต่อหนังสือพิมพ์รายวันของเยาวชนโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕), ๑๔๔ หน้า.

นพพร ปรีปถะ^{๒๓} ได้ศึกษาความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยในพระนคร
 ต่อเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างของนิสิต นักศึกษา ในมหา-
 วิทยาลัยในกรุงเทพฯ ๕ แห่ง คือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน
 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๘๖๕ คน ปรากฏผลสรุปดังนี้

๑. นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่นิยมอ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำ เพราะ
 เห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็น

๒. นิสิตนักศึกษาส่วนมากใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันประมาณ
 วันละ ๑๕ นาที ในห้องสมุด และเมื่ออ่านแล้วมีความ เชื่อในหนังสือพิมพ์รายวัน เกินกว่าร้อยละ
 ๕๐

๓. นิสิตนักศึกษาส่วนมากสนใจข่าวที่เป็นสาระ เช่น ข่าว เศรษฐกิจ
 ขาวการเมือง ข่าวต่างประเทศ และข่าวในประเทศ รองลงมาคือข่าวเบา ๆ ซึ่งเกี่ยว
 กับข้อคิดเรื่องชาชั้นต่าง ๆ และนิสิตนักศึกษายกนิยมนอ่านข่าวที่เป็นสาระมากกว่านิสิต
 นักศึกษาหญิง

สันตัก ภิบาลสุข^{๒๔} ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดและความคิดเห็นในการใช้
 สื่อมวลชน เพื่อการศึกษาของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในสถานศึกษา
 ฝึกหัดครู จังหวัดพระนครและธนบุรี วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อทราบทักษะคิด ความ
 สนใจของนักเรียนฝึกหัดครูต่อสื่อมวลชนแต่ละประเภท และการใช้สื่อมวลชนเข้าช่วยใน

^{๒๓}นพพร ปรีปถะ "การศึกษาความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยในพระนครต่อ
 เรื่องต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน" (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔), ๑๑๓ หน้า.

^{๒๔}สันตัก ภิบาลสุข "ทักษะคิดและความคิดเห็นในการใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา
 ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในสถานศึกษาฝึกหัดครู จังหวัดพระนคร
 และธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๑๑).

การเลือกศึกษาและเพื่อทราบความคิดเห็นถึงผลดีผลเสีย การเชื่อถือข่าว ตลอดจนปัญหา และอุปสรรคในการใช้สื่อมวลชน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรปีที่ ๒ กรมการฝึกหัดครู จังหวัดพระนครและธนบุรี ที่ได้สุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๓ แห่ง จำนวน ๔๕๐ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑. การฟังรายการวิทยุ การชมรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์และการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารให้ประโยชน์ทางการศึกษาปานกลาง และทำให้ได้รับผลดีมากกว่าผลเสีย

๒. นักเรียนเชื่อถือข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารปานกลาง

๓. รายการวิทยุที่ให้ประโยชน์มากที่สุดคือ รายการข่าวประจำวัน และประจำสัปดาห์ นักเรียนใช้รายการวิทยุช่วยการศึกษาวิชาความรู้ทั่วไป สังคมศึกษา ภาษาไทย และวิทยาศาสตร์

๔. นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ภาพยนตร์ประเภทวิทยาศาสตร์ให้ประโยชน์ทางการศึกษามากที่สุด และได้ใช้ภาพยนตร์ช่วยในการศึกษามากในวิชา สังคมศึกษา ความรู้ทั่วไป วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

๕. เรื่องในหนังสือพิมพ์ที่ให้ประโยชน์ทางการศึกษาได้แก่ข่าว บทความและสารคดี นักเรียนได้ใช้หนังสือพิมพ์ช่วยในการศึกษามากในวิชา สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และการอ่านหนังสือพิมพ์ทำให้มีความรู้รอบตัวมากขึ้น

กมล นินนาทนนท์^{๒๕} ทำการวิจัย "ความสนใจของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีต่อการชมภาพยนตร์" มีจุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อสำรวจความสนใจของ

^{๒๕} กมล นินนาทนนท์ "ความสนใจของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีต่อการชมภาพยนตร์" (วิทยานิพนธ์ปริญตญาณบัณฑิตศึกษา แผนกวิชา โสคทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐).

นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ที่มีต่อการชมภาพยนตร์ ในการดำเนินงานได้ส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน ๒๐๐๐ ฉบับ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาชายหญิงชมภาพยนตร์ประมาณเดือนละ ๑ ถึง ๓ เรื่อง ภาพยนตร์ที่นักศึกษายกชม ได้แก่ ภาพยนตร์ชีวิต ภาพยนตร์จารกรรม ภาพยนตร์เพลงและดนตรี ภาพยนตร์สืบสวน และภาพยนตร์ตลกขบขัน ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิงชมภาพยนตร์เพลงและดนตรี ภาพยนตร์ชีวิต ภาพยนตร์จารกรรม และภาพยนตร์ตลกขบขัน ตามลำดับ ภาพยนตร์มีอิทธิพลในแง่ที่คือนักศึกษา คือช่วยปรับปรุงตนในการเข้าสังคม ช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพและช่วยยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังช่วยเพิ่มพูนความรู้รอบตัว เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและช่วยผ่อนคลายอารมณ์ ส่วนผลเสียจากการชมภาพยนตร์คือทำให้สิ้นเปลืองเงิน เสียเวลาและเสียสุขภาพ

นพรัตน์ ศรีประชุม^{๒๖} ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความสนใจของนิสิตที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ความมุ่งหมายในการวิจัยก็เพื่อวิเคราะห์ความสนใจของนิสิตที่มีต่อรายการโทรทัศน์ที่จัดอยู่ตามสถานีต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตของคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๔๐๐ คน ปรากฏผลดังนี้

๑. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความสนใจต่อรายการโทรทัศน์มากพอสมควร นิสิตชายและนิสิตหญิงส่วนมากดูโทรทัศน์ทุกวัน เวลาที่ดูประมาณ ๑๔.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. ดูประมาณวันละ ๑ - ๒ ชั่วโมง
๒. รายการโทรทัศน์ที่จัดอยู่ตามสถานีต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร

^{๒๖} นพรัตน์ ศรีประชุม "การวิเคราะห์ความสนใจของนิสิตที่มีต่อรายการโทรทัศน์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒).

ให้ประโยชน์ทางด้านความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันมากกว่าประโยชน์ทางด้านการศึกษา
ของนิสิต

๓. อิทธิพลของรายการโทรทัศน์ต่อนิสิตในค่านิยมกิจกรรมต่าง ๆ มีพอสมควร เมื่อดูรายการโทรทัศน์แล้ว นิสิตชายและนิสิตหญิงอยากจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงบ้าง โดยมากได้ข้อคิดที่จะนำมาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ในด้านการดำรงชีวิตอยู่

๔. เมื่อดูโทรทัศน์แล้ว ส่วนมากผลการเรียนของนิสิตเป็นปกติ แสดงว่าดูโทรทัศน์ไม่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิต เมื่อนิสิตรู้จักแบ่งเวลาในการดูให้ถูกต้อง

ประกอบ นาควานิช^{๒๓)} ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อที่จะศึกษาถึงลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาในต่าง ๆ กล่าวคือ ความถี่ในการอ่าน เวลาอ่าน จำนวนเวลาที่ใช้อ่านใน ๑ วัน สถานที่อ่าน วิธีอ่าน ความเชื่อ ความสนใจในการอ่านชาวต่าง ๆ ประโยชน์ที่จะได้รับ ตลอดจนข้อคิดเห็นของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อการปรับปรุงหนังสือพิมพ์รายวันให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษามากที่สุด โดยการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม จำนวน ๘๒๔ ได้ผลดังนี้ ลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาชายและหญิงส่วนใหญ่ไม่ค่อยแตกต่างกัน ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษา ร้อยละ ๒๕.๕๖ อ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำทุกวัน นักเรียนอาชีวศึกษาจะสนใจอ่านพาดหัวข่าวและรายละเอียดของข่าวที่ตีพิมพ์ โดยใช้เวลาอ่านประมาณวันละ ๑๐ - ๒๐ นาที นักเรียนเชื่อข้อเท็จจริงของข่าว เพียงห้าสิบ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นหนังสือพิมพ์รายวันที่นักเรียนอาชีวศึกษานิยม

^{๒๓)}ประกอบ นาควานิช "การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).

อ่านที่สุดคือ ไทยรัฐ รองลงมาคือ แนวหน้า แห่งยุคเคลวินส์ และสนใจอ่านคอลัมน์ต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้คือ วิชาการ ขาวกีฬา ขาวการศึกษา ขาวในประเทศ ขาวต่างประเทศ ขาวบันเทิงและคอลัมน์กุลสตรี

สมศรี ศรีประไพ^{๒๔} ทำการวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปลายในจังหวัดพระนครและธนบุรี" มีความมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาความสนใจและทัศนคติของนักเรียน ตลอดจนอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาปลายในจังหวัดพระนครและธนบุรี โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชาย ๓๑๒ คน และนักเรียนหญิง ๓๐๐ คน จากโรงเรียน ๑๒ โรงเรียน ผลการวิจัยมีดังนี้คือ

๑. นักเรียนชายและหญิงมีความสนใจในการรับฟังวิทยุ คุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากพอสมควร
๒. นักเรียนชายและหญิงมีทัศนคติทางก้านนิมานต่อสื่อมวลชน อย่างไรก็ตามนักเรียนเห็นควยว่า สื่อมวลชนทำให้เกิดการเลียนแบบที่ไม่ดี
๓. นักเรียนชายและหญิงได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนในก้านการบันเทิงมากกว่าการศึกษา
๔. อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนชายและหญิงยอมรับว่า โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารให้ประโยชน์ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มากกว่าวิทยุและภาพยนตร์
๕. นักเรียนชายและหญิงได้รับความรู้เกี่ยวกับอวกาศ การค้นพบและการค้นคว้าต่าง ๆ มากที่สุด

^{๒๔}สมศรี ศรีประไพ "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปลายในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).

๖. ผู้ปกครองและครูอาจารย์ของนักเรียนส่วนมากไม่มีใครมีเวลาที่จะ
แนะนำให้นักเรียน ฟัง ดู และอ่านรายการหรือเรื่องจากสื่อมวลชน

๗. นักเรียนมีปัญหาและอุปสรรคทางสื่อมวลชนเกี่ยวกับการไม่มีเวลา
ที่จะหาความรู้จากสื่อมวลชน